

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ

ДОКЛАД

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх.№ <u>553-03-64</u>
Дата <u>21</u> / <u>05</u> 201 <u>5</u> г.

16.⁰²

ОТНОСНО: Общ законопроект № 553-03-46/02.04.2015 г. на приетите на 25.03.2015 г на първо гласуване законопроект за изменение и допълнение на Наказателно-процесуалния кодекс, № 554-01-34, внесен от ДАНАИЛ ДИМИТРОВ КИРИЛОВ и група народни представители на 13.02.2015 г. и законопроект за изменение и допълнение на Наказателно-процесуалния кодекс, № 554-01-35, внесен от ДАНАИЛ ДИМИТРОВ КИРИЛОВ и група народни представители на 17.02.2015 г., изготвен на основание чл. 78, ал. 2 от ПОДНС

Проект!
Второ гласуване

ЗАКОН
ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАТЕЛНО-
ПРОЦЕСУАЛНИЯ КОДЕКС

(Обн., ДВ, бр. 86 от 2005 г.; изм., бр. 46 и 109 от 2007 г., бр. 69 и 109 от 2008 г., бр. 12, 27, 32 и 33 от 2009 г., бр. 15, 32 и 101 от 2010 г., бр. 13, 33, 60, 61 и 93 от 2011 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 93 от 2011 г.; изм., бр. 19, 20, 25 и 60 от 2012 г., бр. 17, 52, 70 и 71 от 2013 г., бр. 21 от 2014 г., бр. 14 и 24 от 2015 г.)

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на закона.

§ 1. В чл. 28, ал. 4 думите „Върховният касационен съд” се заменят с „компетентният съд”.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 1.

§ 2. В чл. 35 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 след думите „чл. 219“ се добавя „чл. 220“, а думите „чл. 350, ал. 2“ се заменят с „чл. 350, ал. 3“.

2. Алинея 3 се изменя така:

„(3) На Софийския градски съд като първа инстанция са подсъдни делата за престъпления от общ характер, извършени от съдии, прокурори и

следователи, от други лица с имунитет, както и от членове на Министерския съвет, освен ако не се прилагат специалните правила на глави тридесет и първа и тридесет и първа „а“.

Предложение на нар.представители Димитър Делчев, Борис Станимиров и Петър Славов:

В § 1, точка 2 след думата „следователи“ се добавят думите „при извършване или по повод изпълнение на професионалните им задължения“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на нар.представител Атанас Атанасов:

В § 2, чл. 35, т. 2, ал. 3 да отпадне.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 2:

§ 2. В чл. 35 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 след думите „чл. 219“ се добавя „220“, а думите „чл. 350, ал. 2“ се заменят с „чл. 350, ал. 3“.

2. Алинея 3 се изменя така:

„(3) На Софийския градски съд като първа инстанция са подсъдни делата за престъпления от общ характер, извършени от съдии, прокурори и следователи, от други лица с имунитет, както и от членове на Министерския съвет, освен ако не се прилагат особените правила на глави тридесет и първа и тридесет и първа „а“.

§ 3. В чл. 46 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3, в изречение второ след думата „писмени“ се добавят думите „и мотивирани“.

2. Създава се нова ал. 4:

„(4) Прокурорът, получил указанията по ал. 3, може да поиска тяхната проверка по служебен ред от съответната по-горестояща прокуратура.“

3. Досегашната ал. 4 става ал. 5.

Предложение на нар.представители Димитър Лазаров и Данаил Кирилов:

В § 3 в т.2 думите „поиска тяхната проверка по служебен ред от“ се заменят с „да направи възражение срещу тях пред“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 3:

§ 3. В чл. 46 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3 в изречение второ след думата „писмени“ се добавя „и мотивирани“.

2. Създава се нова ал. 4:

„(4) Прокурорът, получил указанията по ал. 3, може да направи възражение срещу тях пред прокурор от по-горестоящата прокуратура.“

3. Досегашната ал. 4 става ал. 5.

§ 4. В чл. 60 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и се изменя така:

„(1) Подписката се състои в забрана за обвиняемия да напуска местоживеенето си без разрешение на съответния орган.“

2. Създава се ал. 2:

„(2) Спазването на забраната по ал. 1 се контролира посредством периодична регистрация в службите на Министерството на вътрешните работи по ред, предвиден в закон. За констатирани нарушения на забраната се уведомява съответният прокурор.“

Предложение на нар.представители Димитър Лазаров и Данаил Кирилов:

В § 4:

а) в точка 1 думите „и се изменя така“ се заличават.

б) точка 2 се изменя така:

2. Създават се ал.2 и 3:

„(2) Органът наложил мярката по ал.1 уведомява службите на Министерството на вътрешните работи.

(3) Спазването на задължението по ал. 1 се контролира от службите на Министерството на вътрешните работи по ред, предвиден в закон. За констатирани нарушения на задължението се уведомяват съответният прокурор и съд.“

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на нар.представител Димитър Лазаров, направено по реда на чл. 80, ал. 4, т. 2 от ПОДНС:

В § 4, в ал. 2 думата „службите“ се заменя със „структурите“, и в ал. 3 думата „службите“ се заменя със „структурите“, а думите „по ред, предвиден в закон“ се заличават.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 4:

§ 4. В чл. 60 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създават се ал. 2 и 3:

„(2) Органът, взел мярката по ал. 1, уведомява структурите на Министерството на вътрешните работи.

(3) Спазването на задължението по ал. 1 се контролира от структурите на Министерството на вътрешните работи. За констатирани нарушения на задължението се уведомяват прокурорът и съдът.“

§ 5. В чл. 61 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 8:

„(8) Представената гаранция обезпечава и държавни вземания, произтичащи от наложено наказание глоба или конфискация, както и от присъдени разноси в наказателното производство.“

2. Досегашната ал. 8 става ал. 9 и се изменя така:

„(9) Гаранцията се освобождава, когато обвиняемият бъде освободен от наказателна отговорност или от изгърпяване на наложеното наказание, оправдан, осъден на наказание без лишаване от свобода или задържан за изпълнение на наказанието, освен ако парите или ценните книжа не изпълняват обезпечителната функция по ал. 8.“

Предложение на нар.представител Атанас Атанасов:

В § 5, чл. 61, т. 1, ал. 8 се правят следните изменения и допълнения: след „представената гаранция“ се добавя: запетая „внесена от собствени средства на обвиняемия“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на нар.представители Димитър Лазаров и Данаил Кирилов:

§ 5 да отпадне.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага § 5 да бъде отхвърлен.

§ 6. В чл. 62 се създават ал. 3, 4 и 5:

„(3) Съдът определя адреса, на който ще се изпълнява домашния арест.

(4) Спазването на забраната по ал. 1 се контролира чрез средства за електронно наблюдение по ред, предвиден в закон. За констатирани нарушения на забраната се уведомява съответният прокурор.

(5) За сроковете на мярката в досъдебното производство се прилага съответно чл. 63, ал. 4.“

Предложение на нар.представител Атанас Атанасов:

В § 6, чл. 62, ал. 4 се правят следните допълнения: след „контролира“ се добавя „и/или“.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение на нар.представители Димитър Лазаров и Данаил Кирилов:

§ 6 се изменя така:

В чл. 62 се създават ал. 3, 4, 5, 6 и 7:

„(3) Съдът определя адреса, на който ще се изпълнява домашният арест. Последваща промяна на адреса на изпълнение на мярката се разрешава от прокурора в досъдебното производство или от съда, пред който делото е висящо.

(4) Съдът, съответно прокурора уведомява службите, които контролират изпълнението на мярката за вземането ѝ, както и за последваща промяна на адреса на изпълнението ѝ.

(5) Спазването на забраната по ал. 1 се контролира от службите на Министерството на вътрешните работи по ред, предвиден в закон. За констатирани нарушения на забраната се уведомяват съответният съд и прокурор.

(6) Спазването на забраната по ал. 1 може да се контролира и чрез средства за електронно наблюдение по ред, предвиден в закон.

(7) За сроковете на мярката в досъдебното производство се прилага съответно чл. 63, ал. 4.“

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на нар.представител Димитър Лазаров, направено по реда на чл. 80, ал. 4, т. 2 от ПОДНС:

В § 6, в ал. 4 и 5 думата „службите“ се заменя със „структурите“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 6, който става § 5:

§ 5. В чл. 62 се създават ал. 3, 4, 5, 6 и 7:

„(3) Съдът определя адреса, на който ще се изпълнява домашният арест. Последваща промяна на адреса на изпълнение на мярката се разрешава от прокурора в досъдебното производство или от съда, пред който делото е висящо.

(4) Съдът, съответно прокурорът уведомява структурите, които контролират изпълнението на мярката, за вземането ѝ, както и за последваща промяна на адреса на изпълнението ѝ.

(5) Спазването на забраната по ал. 1 се контролира от структурите на Министерството на вътрешните работи. За констатирани нарушения на забраната се уведомяват съответният съд и прокурор.

(6) Спазването на забраната по ал. 1 може да се контролира и чрез средства за електронно наблюдение по ред, предвиден в закон.

(7) За сроковете на мярката в досъдебното производство се

прилага съответно чл. 63, ал. 4.“

§ 7. В чл. 68 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, в изречение второ думите „граничните контролно-пропускателни пунктове“ се заменят с „компетентните служби на Министерството на вътрешните работи“.

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) На лицата с наложена забрана по ал. 1 се отнемат документите за самоличност по чл. 13, ал. 1, т. 1 и 2 от Закона за българските лични документи и им се издават заместващи документи по ред, предвиден в закон.“

3. Досегашните ал. 2, 3 и 4 стават съответно 3, 4 и 5.

4. Досегашната ал. 5 става ал. 6 и в нея думите „по реда на ал. 4“ се заменят с „по реда на ал. 5“.

5. Досегашната ал. 6 става ал. 7 и в нея думите „правомощията по ал. 1 и 5“ се заменят с „правомощията по ал. 1 и 6.“

Предложение на нар.представител Атанас Атанасов:

В § 7, чл. 68, т. 2, ал. 2 да отпадне.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на нар.представители Димитър Лазаров и Данаил Кирилов:

В § 7 точка 2 се изменя така:

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) Когато забраната по ал. 1 е наложена в съдебното производство след постановяване на първоинстанционна присъда, на подсъдимия се отнемат документите за самоличност по чл. 13, ал. 1, т. 1 и 2 от Закона за българските лични документи и му се издават заместващи документи по ред, предвиден в закон.“

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на нар.представител Димитър Лазаров, направено по реда на чл. 80, ал. 4, т. 2 от ПОДНС:

В § 7, в ал. 2 преди думата „наложена“ да се добави „потвърдена или“, думата „първоинстанционна“ да отпадне, а след думата „подсъдимия“ да се добави „могат да“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 7, който става § 6:

§ 6. В чл. 68 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 в изречение второ думите „граничните контролно-пропускателни пунктове“ се заменят с „компетентните структури на Министерството на вътрешните работи“.

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) Когато забраната по ал. 1 е потвърдена или наложена в съдебното производство след постановяване на присъда, на подсъдимия могат да се отнемат документите за самоличност по чл. 13, ал. 1, т. 1 и 2 от Закона за българските лични документи и му се издават заместващи документи по ред, предвиден в закон.“

3. Досегашните ал. 2, 3 и 4 стават съответно ал. 3, 4 и 5.

4. Досегашната ал. 5 става ал. 6 и в нея думите „ал. 4“ се заменят с „ал. 5“.

5. Досегашната ал. 6 става ал. 7 и в нея думите „ал. 1 и 5“ се заменят с „ал. 1 и 6.“

Предложение на нар.представители Димитър Лазаров и Данаил Кирилов:

Създава се § 7а:

1. Създава се чл. 73а:

„Мерки за обезпечаване на разноски по делото

Чл. 73а. (1) По искане на прокурора, на пострадалия или на неговите наследници, или ощетеното юридическо лице в досъдебното производство съответният първоинстанционен съд еднолично в закрито заседание взема мерки по реда на Гражданския процесуален кодекс за обезпечаване на направени и присъдени разноски по делото.

(2) Съдът може да наложи обезпечителната мярка и върху парите и ценните книжа, представени като гаранция, освен когато е постановено тяхното отнемане в полза на държавата на основание чл. 66, ал.2.

(3) В съдебното производство съдът взема мерките по ал.1 и ал.2 по искане на прокурора, на пострадалия или неговите наследници, или на ощетеното юридическо лице.“

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на нар. представител Димитър Лазаров, направено по реда на чл. 80, ал. 4, т. 2 от ПОДНС:

В § 7а, ал. 3 думата “пострадалия“ се заменя с „гражданския ищец“, а думите „ощетеното юридическо лице“ се заменят с „частния обвинител“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде нов § 7:

§ 7. В глава седма, раздел II се създава чл. 73а:

„Мерки за обезпечаване на разноски по делото

Чл. 73а. (1) По искане на прокурора, на пострадалия или на неговите наследници, или на ощетеното юридическо лице в досъдебното производство съответният първоинстанционен съд еднолично в закрито заседание взема мерки по реда на Гражданския

процесуален кодекс за обезпечаване на направени и присъдени разноси по делото.

(2) Съдът може да наложи обезпечителната мярка и върху парите и ценните книжа, представени като гаранция, освен когато е постановено тяхното отнемане в полза на държавата на основание чл. 66, ал. 2.

(3) В съдебното производство съдът взема мерките по ал. 1 и 2 по искане на прокурора, на гражданския ищец или на неговите наследници, или на частния обвинител.“

§ 8. В чл. 111, ал. 5 след думите „растенията, съдържащи наркотични вещества“ се добавя „както и акцизните стоки“, а думите „при условията и по реда на Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите“ се заменят с „при условия и по ред, предвидени в закон“.

Предложение на нар.представител Атанас Атанасов:

§ 8 да отпадне.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 8.

Комисията предлага да се създаде нов § 9:

§ 9. В чл. 141а, ал. 2 и 3 думите „чл. 174, ал. 6“ се заменят с „чл. 174, ал. 7“.

§ 9. В чл. 165 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 3:

„(3) В неотложни случаи, когато това е единствена възможност за събиране и запазване на доказателствата, органите на досъдебното производство могат да извършат задържане и изземване на кореспонденция без разрешението по ал. 2, като протоколът за извършеното действие по разследването се представя от наблюдаващия прокурор за одобряване от съдията незабавно, но не по-късно от 24 часа“.

2. Досегашните ал. 3, 4 и 5 стават съответно ал. 4, 5 и 6.

Предложение на нар.представители Димитър Делчев, Борис Станимиров и Петър Славов:

1. В § 9, точка 1 се изменя така:

„1. Създава се нова ал. 3:

„(3) В неотложни случаи, когато това е единствена възможност за събиране и запазване на доказателствата, органите на досъдебното производство могат да извършат задържане и изземване на кореспонденция без разрешението по ал. 2. В този случай иззетите пратки не могат да бъдат отваряни до получаване на изрично разрешение от съда, като се запечатват в отделен плик. Протоколът за

извършеното действие по разследването се представя от наблюдаващия прокурор за одобряване от съдията незабавно, но не по-късно от 24 часа. На получателя на пратката се изпраща съобщение за извършеното изземване.“

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение на нар.представител Атанас Атанасов:

§ 9 да отпадне.

Предложението е оттеглено.

Предложение на нар.представители Димитър Лазаров и Данаил Кирилов:

В § 9 точка 1 се изменя така:

„1. Създава се нова ал. 3“:

(3) В неотложни случаи, когато това е единствена възможност за събиране и запазване на доказателствата при разследване на престъпления по чл.108а и по чл. 354а от Наказателния кодекс, органите на досъдебното производство могат да извършат задържане на недоставена кореспонденция без разрешението по ал.2. Наблюдаващият прокурор незабавно, но не по-късно от 24 часа представя на съдия от съответния съд протокола за извършеното действие заедно с мотивирано писмено искане за изземване на задържаната кореспонденция. Изземването се извършва след писмено мотивирано разрешение на съдията, който се произнася незабавно, но не по-късно от 24 часа. При отказ, съдията се произнася и относно задържаната кореспонденция.

2. Досегашните ал. 3, 4 и стават съответно ал.4 и 5.

3. Досегашната ал.5 става ал.6 и се изменя така:

„(6) Разпоредбите на ал. 1,2, 4 и 5 се прилагат и при задържането и изземването на електронна поща“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 9, който става § 10:

§ 10. В чл. 165 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 3:

„(3) В неотложни случаи, когато това е единствена възможност за събиране и запазване на доказателствата при разследване на престъпления по чл. 108а и чл. 354а от Наказателния кодекс, органите на досъдебното производство могат да извършат задържане на недоставена кореспонденция без разрешението по ал. 2. Наблюдаващият прокурор незабавно, но не по-късно от 24 часа, представя на съдия от съответния съд протокола за извършеното действие заедно с мотивирано писмено искане за изземване на задържаната кореспонденция. Изземването се извършва след писмено

мотивирано разрешение на съдията, който се произнася незабавно, но не по-късно от 24 часа. При отказ, съдията се произнася и относно задържаната кореспонденция”.

2. Досегашните ал. 3 и 4 стават съответно ал. 4 и 5.

3. Досегашната ал. 5 става ал. 6 и се изменя така:

„(6) Разпоредбите на ал. 1, 2, 4 и 5 се прилагат и при задържането и изземването на електронна поща“.

Предложение на нар. представители Димитър Лазаров и Данаил Кирилов:

Създава се § 9а:

В чл. 172, ал. 2 думите „чл. 167, ал. 3 и 4“ се заменят с „чл. 167, ал. 3, 4 и 5“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде нов § 11:

§ 11. В чл. 172, ал. 2 думите „чл. 167, ал. 3 и 4“ се заменят с „чл. 167, ал. 3, 4 и 5“.

§ 10. В чл. 173 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 5:

„(5) Специални разузнавателни средства могат да се използват и спрямо свидетел по наказателното производство, който е дал съгласието си за това, за установяване на престъпна дейност по чл. 172, ал. 2 на други лица“.

2. Досегашната ал. 5 става ал. 6 и се изменя така:

„(6) В случаите по ал. 5, както и в случаите по чл. 123, ал. 7, към искането се прилага и писменото съгласие на лицето, спрямо което ще се използват специалните разузнавателни средства.“

Предложение на нар.представител Атанас Атанасов:

§ 10 да отпадне.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на нар.представители Димитър Лазаров и Данаил Кирилов:

В § 10 точка 1 се изменя така:

„1. Създава се нова ал. 5:

(5) Специални разузнавателни средства могат да се използват и спрямо свидетел по наказателното производство, който е дал съгласието си за това, за установяване на престъпна дейност на други лица по чл. 108а, чл. 143-143а, чл. 159а-159г, чл. 301-305 и чл. 321 от Наказателния кодекс.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 10, който става § 12:

§ 12. В чл. 173 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 5:

„(5) Специални разузнавателни средства могат да се използват и спрямо свидетел по наказателното производство, който е дал съгласието си за това, за установяване на престъпна дейност на други лица по чл. 108а, чл. 143-143а, чл. 159а-159г, чл. 301-305 и чл. 321 от Наказателния кодекс.“

2. Досегашната ал. 5 става ал. 6 и се изменя така:

„(6) В случаите по ал. 5, както и в случаите по чл. 123, ал. 7, към искането се прилага и писменото съгласие на лицето, спрямо което ще се използват специалните разузнавателни средства.“

§ 11. В чл. 174 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думите „по отношение на военнослужещите“ се заменят с думите „по дела, подсъдни на военен съд“.

2. Алинея 5 се изменя така:

„(5) Разрешението за използване на специални разузнавателни средства по отношение на съдии, прокурори и следователи се дава предварително от председателя на Върховния касационен съд или от изрично оправомощен от него заместник-председател, по искане на главния прокурор или изрично оправомощен от него заместник.“

Предложение на нар.представители Димитър Делчев, Борис Станимиров и Петър Славов:

В § 11, т. 2 се изменя така:

„2. Алинея 5 се изменя така:

„(5) Разрешението за използване на специални разузнавателни средства по отношение на съдии, прокурори и следователи се дава предварително от председателя на Върховния касационен съд или от изрично оправомощен от него заместник-председател, по искане на главния прокурор, на председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ или на министъра на вътрешните работи или на изрично оправомощени техни заместници. Когато искането по предходното изречение е по отношение на съдии или на председателя на Върховния касационен съд, разрешението се дава от председателя на Върховния административен съд или изрично оправомощен негов заместник-председател.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на нар.представител Атанас Атанасов:

В § 11, чл. 174, т. 2, ал. 5 се правят следните изменения: след „изрично оправомощен от него заместник-председател“ се поставя точка.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на нар.представители Димитър Лазаров и Данаил Кирилов:

По § 11:

1. Точка 2 се изменя така:

„2. Алинея 5 се изменя така:

(5) Разрешението за използване на специални разузнавателни средства по отношение на съдии, прокурори и следователи се дава предварително от председателя на Софийския апелативен съд или от изрично оправомощен от него заместник-председател, ако делото е подсъдно на Софийския градски съд. В останалите случаи разрешението се дава от председателя на военноапелативния съд или от председателя на апелативния специализиран наказателен съд или от оправомощен техен заместник.“

2. Създават се т. 3 и 4:

„3. Създава се нова ал. 6:

(6) Разрешението за използване на специални разузнавателни средства по отношение на председател на Софийския апелативен съд, военноапелативния съд и апелативния специализиран наказателен съд и негов заместник, се дава от заместник-председателя на Върховния касационен съд, ръководещ Наказателната колегия, по искане на заместник на главния прокурор при Върховната касационна прокуратура.“

4. Досегашните ал. 6 и 7 стават съответно ал. 7 и 8.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 11, който става § 13:

§ 13. В чл. 174 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думите „по отношение на военнослужещите“ се заменят с „по дела, подсъдни на военен съд“.

2. Алинея 5 се изменя така:

„(5) Разрешението за използване на специални разузнавателни средства по отношение на съдии, прокурори и следователи се дава предварително от председателя на Софийския апелативен съд или от изрично оправомощен от него заместник-председател, ако делото е подсъдно на Софийския градски съд, по искане на административния ръководител на Софийската апелативна прокуратура или на оправомощен от него заместник. В останалите случаи разрешението се дава от председателя на Военно-апелативния съд или от председателя на апелативния специализиран наказателен съд или от оправомощен

техен заместник, по искане на административния ръководител на военно-апелативната прокуратура, съответно на апелативната специализирана прокуратура или на оправомощен техен заместник.“

3. Създава се нова ал. 6:

„(6) Разрешението за използване на специални разузнавателни средства по отношение на председател на Софийския апелативен съд, Военно-апелативния съд и апелативния специализиран наказателен съд и негов заместник, се дава от заместник-председателя на Върховния касационен съд, ръководещ Наказателната колегия, по искане на заместник на главния прокурор при Върховната касационна прокуратура.“

4. Досегашните ал. 6 и 7 стават съответно ал. 7 и 8.“

§ 12. В чл. 178 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 5:

„(5) На народни представители и общински съветници връчването може да стане чрез председателя на Народното събрание или председателя на общинския съвет или техен служител, натоварен да приема книжа“.

2. Досегашните ал. 5, 6, 7, 8 и 9 стават съответно ал. 6, 7, 8, 9 и 10.

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага § 12 да бъде отхвърлен.

§ 13. В чл. 194 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в т. 1 след думите „чл. 95-110“ се добавя „чл. 123, чл. 212, ал. 5, чл. 286-289, чл. 295, чл. 299“;

б) създава се нова т. 1а:

„1а. за тежки умишлени престъпления по раздели I, IV, V и VIII от глава втора на Особената част на Наказателния кодекс, извършени от непълнолетни лица“.

в) точка 2 се изменя така:

„2. за престъпления, извършени от съдии, прокурори и следователи, от други лица с имунитет, от членове на Министерския съвет или от държавни служители в Министерството на вътрешните работи или в Държавна агенция „Национална сигурност“, както и от служители на Агенция „Митници“ в качеството им на разследващи органи;“

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) Главният прокурор или оправомощен от него заместник могат да възложат разследването по дела по ал. 1 да се извърши от следовател при Националната следствена служба.“

3. Досегашните ал. 2, 3 и 4 стават съответно ал. 3, 4 и 5.

Предложение на нар.представители Явор Хайтов, Георги Ковачев, Светлин Танчев, Румен Йончев, Мартин Иванов, Христо Тодоров, Петър Петров, Кънчо Филипов, Чавдар Пейчев и Красимира Ковачка:

В § 13 от внесения общ законопроект (относно чл. 194) се правят следните изменения:

Чл. 194. (1) Разследването се провежда от следователи по дела:

1. за престъпления от общ характер по чл. 95 - 110, чл. 123, чл. 212, ал. 5, чл. 253 – 260, чл. 286 – 289, чл. 295, чл. 299, чл. 334, ал. 2, чл. 335, ал. 2, чл. 340 – 341б, чл. 342, ал. 1, предл. 1, 2 и 4, чл. 343 във вр. с чл. 342, ал. 1, предл. 1, 2 и 4, чл. 349, ал. 2 и 3, чл. 349а, чл. 353б, ал. 2, т. 1, чл. 353в, ал. 3, чл. 356е, ал. 2, чл. 356ж, б. „в“, чл. 356к, ал. 2, т. 5, чл. 357 - 360 и чл. 407 - 419а от Наказателния кодекс;

1а. за тежки умишлени престъпления по раздели I, IV, V и VIII от Глава втора на Особената част на Наказателния кодекс, извършени от непълнолетни лица;

2. за престъпления, извършени от съдии, прокурори и следователи, от други лица с имунитет, от членове на Министерския съвет, или от държавни служители в Министерството на вътрешните работи или в Държавна агенция "Национална сигурност", както и от служители на Агенция "Митници" в качеството им на разследващи органи;

3. за престъпления, извършени в чужбина;

4. с фактическа и правна сложност, възложени им от административния ръководител на съответната окръжна прокуратура.

(2) Разследването се провежда от следовател от Националната следствена служба по дела: за престъпления по чл. 95 – 110, чл. 123, ал. 3, предл. 3, чл. 334, ал. 2, чл. 335, ал. 2, чл. 340 – 341б, чл. 342, ал. 1, предл. 1, 2 и 4, чл. 343 във вр. с чл. 342, ал. 1, предл. 1, 2 и 4, чл. 349, ал. 2 и 3, чл. 349а, чл. 353б, ал. 2, т. 1, чл. 353в, ал. 3, чл. 356е, ал. 2, чл. 356ж, б. „в“, чл. 356к, ал. 2, т. 5 от Наказателния кодекс и по точка 2 и 3 на чл. 194, ал. 1 НПК. Главният прокурор или оправомощен от него заместник могат да възложат разследването по ал. 1, както и за престъпления, подсъдни на Специализирания наказателен съд, да се извърши от следовател при Националната следствена служба.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на нар.представители Димитър Лазаров и Данаил Кирилов:

По § 13:

1. В т. 1 буква „а“ се изменя така:

„а) в т. 1 след „чл. 95-110“ се добавя „чл. 123, чл. 212, ал.5, чл. 286-289, чл. 295, чл. 299, чл.334, ал.2, чл. 335, ал.2, чл. 341а, чл.341б, чл. 342, ал. 3 вр. с ал. 1, предложения първо, второ и четвърто, чл. 343, ал.3 вр. с чл. 342, ал.1, предложения първо, второ и четвърто, чл. 349а, чл. 353в, чл. 356г – 356к“.

2. Точка 2 се изменя така:

„2. Създава се нова ал. 2:

(2) Разследването по дела за престъпления по чл.334, ал. 2, чл. 335, ал.2, чл. 341а, чл. 341б, чл. 342, ал. 3вр. с ал.1, предложения първо, второ и

четвърто, чл. 343, ал. 3 вр. с чл. 342, ал.1, предложения първо, второ и четвърто, чл. 349а, чл. 353в, чл. 356г-356к се извършва от следовател при Националната следствена служба. Главният прокурор или оправомощен от него заместник могат да възложат разследването и по други дела по ал. 1 да се извърши от следовател при Националната следствена служба.“

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на нар. представител Четин Казак, направено по реда на чл. 80, ал. 4, т. 2 от ПОДНС:

В § 13, в чл. 194, ал. 1, т. 2 думите „държавни служители в Министерството на вътрешните работи или в Държавна агенция „Национална сигурност“ се заменят с „държавни служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи или по чл. 43, ал. 1, т. 1 от Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 13, който става § 14:

§ 14. В чл. 194 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в т. 1 след думите „чл. 95-110“ се добавя „чл. 123, чл. 212, ал.5, чл. 286-289, чл. 295, чл. 299, чл. 334, ал. 2, чл. 335, ал. 2, чл. 341а, чл. 341б, чл. 342, ал. 3 вр. с ал. 1, предложения първо, второ и четвърто, чл. 343, ал. 3 вр. с чл. 342, ал. 1, предложения първо, второ и четвърто, чл. 349а, чл. 353в, чл. 356г – 356к“;

б) създава се т. 1а:

„1а. за тежки умишлени престъпления по глава втора, раздели I, IV, V и VIII от особената част на Наказателния кодекс, извършени от непълнолетни лица“;

в) точка 2 се изменя така:

„2. за престъпления, извършени от съдии, прокурори и следователи, от други лица с имунитет, от членове на Министерския съвет или от държавни служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи или по чл. 43, ал. 1, т. 1 от Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“, както и от служители на Агенция „Митници“ в качеството им на разследващи органи;“.

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) Разследването по дела за престъпления по чл. 334, ал. 2, чл. 335, ал. 2, чл. 341а, чл. 341б, чл. 342, ал. 3 вр. с ал. 1, предложения първо, второ и четвърто, чл. 343, ал. 3 вр. с чл. 342, ал. 1, предложения първо, второ и четвърто, чл. 349а, чл. 353в, чл. 356г-356к от Наказателния кодекс се извършва от следовател при Националната

следствена служба. Главният прокурор или оправомощен от него заместник може да възложи разследването и по други дела по ал. 1 да бъде извършено от следовател при Националната следствена служба.“

3. Досегашните ал. 2, 3 и 4 стават съответно ал. 3, 4 и 5.

§ 14. В чл. 242 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 3:

„(3) Когато намери за необходимо, прокурорът може да извърши и допълнителни действия по разследването, след което предявява разследването.“

2. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея думите „ал. 1 и 2“ се заменят с „ал. 1-3“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 14, който става § 15.

§ 15. В чл. 249, ал. 3 след думата „обжалване“ се добавя „от лицата по чл. 248, ал. 2, т. 3“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 15, който става § 16.

Предложение на нар.представители Емил Димитров, Христиан Митев, Борис Ячев, Димитър Байрактаров и Славчо Атанасов:

Създава се нов § 15а със следното съдържание:

1. В чл. 277, ал. 1 се изменя и придобива следната редакция: „След прочитане на обвинителния акт или тѣжбата, председателят на състава поканва подсъдимия да даде обяснения.“

2. В чл. 277, ал. 2 се изменя и придобива следната редакция: „Подсъдимият може да допълва първоначалните си обяснения във всеки момент на съдебното следствие.“

Предложението е оттеглено.

§ 16. В чл. 288 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) В случаите по ал. 1 определението подлежи на обжалване и протестиране по реда на глава двадесет и втора.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 16, който става § 17.

§ 17. В чл. 309 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създават се нови ал. 2 и 3:

„(2) Когато подсъдимият е признат за виновен, осъден е на наказание лишаване от свобода, изпълнението на което не е отложено по чл. 66 от Наказателния кодекс и е налице реална опасност да се укрие, съдът може да замени мярката за неотклонение с по-тежка, или да вземе такава.

(3) Когато подсъдимият е признат за виновен и е осъден на наказание не по-малко от десет години лишаване от свобода или друго по-тежко наказание, реалната опасност подсъдимият да се укрие е налице, освен ако от доказателствата по делото не се установява обратното.“

2. Досегашната ал. 2 става ал. 4 и се изменя така:

„(4) Когато подсъдимият е освободен от наказателна отговорност, осъден е условно, осъден е на наказание, по-леко от лишаване от свобода, или е оправдан, мярката за неотклонение се отменя или се заменя с най-леката, предвидена в закона, освен ако е представена гаранция, която изпълнява и функциите по чл. 61, ал. 8. В този случай задържаният подсъдим се освобождава още в съдебната зала.“

3. Досегашната ал. 3 става ал. 5.

4. Досегашната ал. 4 става ал. 6 и в нея думите „ал. 2 и 3“ се заменят с „ал. 2 – 5“.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 17, който става § 18:

§ 18. В чл. 309 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създават се нови ал. 2 и 3:

„(2) Когато подсъдимият е признат за виновен, осъден е на наказание лишаване от свобода, изпълнението на което не е отложено по чл. 66 от Наказателния кодекс и е налице реална опасност да се укрие, съдът може да замени мярката за неотклонение с по-тежка, или да вземе такава.

(3) Когато подсъдимият е признат за виновен и е осъден на наказание не по-малко от десет години лишаване от свобода или друго по-тежко наказание, реалната опасност подсъдимият да се укрие е налице, освен ако от доказателствата по делото не се установява обратното.“

2. Досегашната ал. 2 става ал. 4.

3. Досегашната ал. 3 става ал. 5 и в нея след думата „иск“ се добавя „на разноските по делото“.

4. Досегашната ал. 4 става ал. 6 и в нея думите „ал. 2 и 3“ се заменят с „ал. 2 – 5“.

§ 18. В чл. 329 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

„(2) По дела с обвинение за тежко престъпление присъствието на подсъдимия в съдебно заседание е задължително.“

2. Досегашната ал. 2 става ал. 3.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 18, който става § 19.

§ 19. В чл. 340 се създават ал. 3, 4 и 5:

„(3) При постановяване на решение, с което на основание чл. 337, ал. 2 се изменя осъдителна присъда и се определя наказание лишаване от

свобода, изтърпяването на което не е отложено по чл. 66 от Наказателния кодекс, или друго по-тежко наказание, решението се обявява в съдебно заседание с призоваване на страните.“

„(4) Когато решението по ал. 3 подлежи на касационна проверка, съдът се произнася по мярката за неотклонение, като прилага съответно чл. 309, ал. 2 или ал. 3. Определението подлежи на обжалване и протест пред Върховния касационен съд.“

„(5) Когато решението по ал. 3 не подлежи на касационна проверка, прокурорът може да поиска незабавно негов препис и да разпреди привеждането на лицето в съответния или в най-близкия до седалището на съда затвор. Издалият разпореждането прокурор уведомява първоинстанционния прокурор, който предприема действия по изпълнение на присъдата след получаването ѝ от съда.“

Предложение на нар.представители Димитър Лазаров и Данаил Кирилов:

По § 19

В чл. 340 се създават ал. 3,4 и 5:

„(3) Когато постанови подлежащо на касационна проверка решение, с което на основание чл. 337, ал.2 се изменя осъдителна присъда и се определя наказание лишаване от свобода, изтърпяването на което не е отложено по чл. 66 от Наказателния кодекс, или друго по-тежко наказание, съдът се произнася по мярката за неотклонение, като прилага съответно чл. 309, ал. 2 или ал. 3. Определението подлежи на обжалване и протестиране пред Върховния касационен съд.“

(4) Когато постанови окончателно решение, с което на основание чл. 337, ал.2 се изменя осъдителна присъда и се определя наказание лишаване от свобода, изтърпяването на което не е отложено по чл. 66 от Наказателния кодекс, или друго по-тежко наказание, въззивният съд изпраща незабавно препис от същото на прокурора.

(5) Получилият препис от влязлото в сила решение прокурор от съответната на въззивния съд прокуратура може да разпреди привеждането на лицето в съответния или в най-близкия до седалището на съда затвор. В тези случаи издалият разпореждането прокурор уведомява първоинстанционния прокурор, който предприема действие по изпълнение на присъдата след получаването и от съда.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 19, който става § 20:

§ 20. В чл. 340 се създават ал. 3, 4 и 5:

„(3) Когато постанови подлежащо на касационна проверка решение, с което на основание чл. 337, ал. 2 се изменя осъдителна присъда и се определя наказание лишаване от свобода, изтърпяването на което не е отложено по чл. 66 от Наказателния кодекс, или друго

по-тежко наказание, съдът се произнася по мярката за неотклонение, като прилага съответно чл. 309, ал. 2 или 3. Определението подлежи на обжалване и протестиране пред Върховния касационен съд.

(4) Когато постанови окончателно решение, с което на основание чл. 337, ал. 2 се изменя осъдителна присъда и се определя наказание лишаване от свобода, изтърпяването на което не е отложено по чл. 66 от Наказателния кодекс, или друго по-тежко наказание, въззивният съд изпраща незабавно препис от решението на прокурора.

(5) Получилият препис от влязлото в сила решение прокурор от съответната на въззивния съд прокуратура може да разпорежи привеждането на лицето в съответния или в най-близкия до седалището на съда затвор. В тези случаи издалият разпореждането прокурор уведомява първоинстанционният прокурор, който предприема действие по изпълнение на присъдата след получаването ѝ от съда.“

§ 20. В чл. 369 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 изречение второ се изменя така: „В тримесечния срок не се включва срокът по чл. 242, ал. 3, както и срокът, през който наказателното производство е било спряно на основание чл. 25.“

2. В ал. 2 думите „тримесечния срок“ се заменят със „сроковете по ал. 1“.

3. В ал. 5 се създава изречение второ: „Определението по ал. 3 подлежи на протестиране по реда на глава двадесет и втора.“

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага следната редакция на § 20, който става § 21:

§ 21. В чл. 369, ал. 1 думите „чл. 242, ал. 3“ се заменят с „чл. 242, ал. 4“.

Предложение на нар.представители Емил Димитров, Христиан Митев, Борис Ячев, Димитър Байрактаров и Славчо Атанасов:

Създава се нов § 20а със следното съдържание:

Създава се нов чл. 369а със следния текст:

„Съкратено съдебно следствие не се допуска, ако причиненото увреждане е тежка телесна повреда или смърт, или деецът е бил в тияно състояние, както и при множество престъпления както и когато престъплението е извършено спрямо орган на власт при или по повод изпълнение на службата му.“

Комисията не подкрепя предложението.

§ 21. В чл. 377 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Разпореждането по ал. 1 подлежи на обжалване и протестиране по реда на глава двадесет и втора.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 21, който става § 22.

§ 22. В чл. 396, ал. 1, т. 1 думите „по Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България“ се заличават.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 22, който става § 23.

§ 23. В чл. 400 след думите „Министерството на вътрешните работи по“ се добавя „чл. 60, ал. 2“ и се поставя запетая.

Предложение на нар.представител Десислава Атанасова, направено по реда на чл. 80, ал. 4, т. 2 от ПОДНС:

В § 23 думите „чл. 60, ал. 2“ се заменят с „чл. 60, ал. 3, чл. 62, ал. 5“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 23, който става § 24:

§ 24. В чл. 400 след думите „Министерството на вътрешните работи по“ се добавя „чл. 60, ал. 3, чл. 62, ал. 5“ и се поставя запетая.

§ 24. В чл. 411а се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя и допълва така:

„(1) На специализирания наказателен съд са подсъдни делата за престъпления по:

1. Глава първа от Особената част на Наказателния кодекс;
2. чл. 321 и чл. 321а от Наказателния кодекс;
3. чл. 116, ал. 1, т. 10, чл. 131, ал. 1, т. 8, чл. 142, ал. 2, т. 8, чл. 142а, ал. 2, предложение второ, чл. 143, ал. 2, предложение второ, чл. 143а, ал. 3, предложение второ, чл. 155, ал. 5, т. 1, чл. 156, ал. 3, т. 1, чл. 159, ал. 5, чл. 159г, предложение второ, чл. 162, ал. 3, предложение първо и ал. 4, чл. 195, ал. 1, т. 9, предложение второ, чл. 199, ал. 1, т. 5, чл. 208, ал. 5, предложение първо, чл. 213а, ал. 2, т. 5, предложение второ и ал. 3, т. 3, чл. 214, ал. 2, т. 1 и 2, чл. 235, ал. 4, предложение първо, чл. 242, ал. 1, буква „ж“, чл. 253, ал. 3, т. 1, предложение второ, чл. 256, ал. 2, предложение второ, чл. 278а, ал. 3, предложение трето, чл. 280, ал. 2, т. 5, чл. 330, ал. 2, т. 4, чл. 346, ал. 6, предложение второ, чл. 354а, ал. 2, т. 1, чл. 354б, ал. 2-4, чл. 354в, ал. 2-4 и чл. 356б, ал. 2 от Наказателния кодекс.“

2. Алинея 2 се отменя.

3. В ал. 3 думите „ал. 1 и 2“ се заменят с „по ал. 1“.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 24, който става § 25:

§ 25. В чл. 411а се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) На специализирания наказателен съд са подсъдни делата за престъпления по:

1. глава първа от особената част на Наказателния кодекс;
2. член 321 и 321а от Наказателния кодекс;
3. член 116, ал. 1, т. 10, чл. 131, ал. 1, т. 8, чл. 142, ал. 2, т. 8, чл. 142а, ал. 2, предложение второ, чл. 143, ал. 2, предложение второ, чл. 143а, ал. 3, предложение второ, чл. 155, ал. 5, т. 1, чл. 156, ал. 3, т. 1, чл. 159, ал. 5, чл. 159г, предложение второ, чл. 162, ал. 3, предложение първо и ал. 4, чл. 195, ал. 1, т. 9, предложение второ, чл. 199, ал. 1, т. 5, чл. 208, ал. 5, предложение първо, чл. 213а, ал. 2, т. 5, предложение второ и ал. 3, т. 3, чл. 214, ал. 2, т. 1 и 2, чл. 235, ал. 4, предложение първо, чл. 242, ал. 1, буква „ж“, чл. 253, ал. 3, т. 1, предложение второ, чл. 256, ал. 2, предложение второ, чл. 278а, ал. 3, предложение трето, чл. 280, ал. 2, т. 5, чл. 330, ал. 2, т. 4, чл. 346, ал. 6, предложение второ, чл. 354а, ал. 2, т. 1, чл. 354б, ал. 2-4, чл. 354в, ал. 2-4 и чл. 356б, ал. 2 от Наказателния кодекс.“

2. Алинея 2 се отменя.

3. В ал. 3 думите „ал. 1 и 2“ се заменят с „ал. 1“.

4. В ал. 6 думите „ал. 1, 2 или 3“ се заменят с „ал. 1 или 3“.

§ 25. Член 411г се отменя.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 25, който става § 26.

§ 26. В чл. 416 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 5:

„(5) Изпълнението на вземания по ал. 4 може да се насочи и върху внесените като гаранция пари и ценни книжа“.

2. Досегашната ал. 5 става ал. 6.

Предложение на нар. представител Емил Димитров, направено по реда на чл. 80, ал. 4, т. 2 от ПОДНС:

В § 26 след думата „вземания“ да се добави „от съдебни разноски и такси“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 26, който става § 27:

§ 27. В чл. 416 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 5:

„(5) Изпълнението на вземания от съдебни разноски и такси по ал. 4 може да се насочи и върху внесените като гаранция пари и ценни книжа“.

2. Досегашната ал. 5 става ал. 6.

§ 27. В чл. 420, ал. 3 думите „Върховният касационен съд“ се заменят със „съдът, компетентен да разгледа искането“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 27, който става § 28.

§ 28. В чл. 424 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Искането за възобновяване на наказателно дело на основание чл. 422, ал. 1, т. 5 се разглежда от съответния апелативен съд, когато актът по чл. 419 е постановен от районен съд или от окръжен съд като въззивна инстанция, с изключение на новите присъди.“

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) Извън случаите по ал. 1, искането за възобновяване на наказателното дело се разглежда от Върховния касационен съд.“

3. Досегашната ал. 2 става ал. 3 и се изменя така:

„(3) Искането се подава чрез съответния първоинстанционен съд, който незабавно връчва препис от него на прокурора, осъдения или оправдания, а делото изпраща на съответния апелативен съд или на Върховния касационен съд.“

4. Досегашната ал. 3 става ал. 4.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 28, който става § 29.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението на закона.

§ 29. (1) Неприклучените наказателни дела, чиято подсъдност се променя, се разглеждат от съдилищата, в които са образувани.

(2) Неприклучените съдебни производства по глава тридесет и трета се разглеждат от Върховния касационен съд.

(3) Неприклучените досъдебни производства се довършват от органите, пред които са висящи.

Предложение на нар.представители Янаки Стоилов и Филип Попов:

В Преходните и заключителните разпоредби, § 29, в края на ал. 3 се добавя изразът „и се разглеждат от съответния първоинстанционен съд.“

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 29, който става §

30.

Предложение на нар.представители Емил Димитров, Христиан Митев, Борис Ячев, Димитър Байрактаров и Славчо Атанасов:

Създава се нов § 29а със следното съдържание:

В Наказателния кодекс (обн., ДВ, бр. 26 от 1968 г.; попр., бр. 29 от 1968 г.; изм., бр. 92 от 1969 г., бр. 26 и 27 от 1973 г., бр. 89 от 1974 г., бр. 95 от 1975 г., бр. 3 от 1977 г., бр. 54 от 1978 г., бр. 89 от 1979 г., бр. 28 от 1982 г.; попр., бр. 31 от 1982 г.; изм., бр. 44 от 1984 г., бр. 41 и 79 от 1985 г.; попр., бр. 80 от 1985 г.; изм., бр. 89 от 1986 г.; попр., бр. 90 от 1986 г.; изм., бр. 37, 91 и 99 от 1989 г., бр. 10, 31 и 81 от 1990 г., бр. 1 и 86 от 1991 г.; попр., бр. 90 от 1991 г.; изм., бр. 105 от 1991 г., бр. 54 от 1992 г., бр. 10 от 1993 г., бр. 50 от 1995 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1995 г. – бр. 97 от 1995 г.; изм., бр. 102 от 1995 г., бр. 107 от 1996 г., бр. 62 и 85 от 1997 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1997 г. – бр. 120 от 1997 г.; изм., бр. 83, 85, 132, 133 и 153 от 1998 г., бр. 7, 51 и 81 от 1999 г., бр. 21 и 51 от 2000 г.; Решение № 14 на Конституционния съд от 2000 г. – бр. 98 от 2000 г.; изм., бр. 41 и 101 от 2001 г., бр. 45 и 92 от 2002 г., бр. 26 и 103 от 2004 г., бр. 24, 43, 76, 86 и 88 от 2005 г., бр. 59, 75 и 102 от 2006 г., бр. 38, 57, 64, 85, 89 и 94 от 2007 г., бр. 19, 67 и 102 от 2008 г., бр. 12, 23, 27, 32, 47, 80, 93 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 32 от 2010 г., бр. 33 и 60 от 2011 г., бр. 19, 20 и 60 от 2012 г., бр. 17, 61 и 84 от 2013 г., бр. 19, 53 и 107 от 2014 г., бр. 14 и 24 от 2015 г.) в чл. 58а, ал. 2 се отменя.

Предложението е оттеглено.

§ 30. В Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (Обн., ДВ, бр. 25 от 3.04.2009 г., в сила от 1.06.2009 г., изм., бр. 74 от 15.09.2009 г., в сила от 15.09.2009 г., бр. 82 от 16.10.2009 г., бр. 32 от 27.04.2010 г., в сила от 28.05.2010 г., доп., бр. 73 от 17.09.2010 г., в сила от 17.09.2010 г., бр. 81 от 18.10.2011 г., изм. и доп., бр. 103 от 28.12.2012 г., изм., бр. 15 от 15.02.2013 г., в сила от 1.01.2014 г., бр. 68 от 2.08.2013 г., в сила от 2.08.2013 г., бр. 53 от 27.06.2014 г.) в чл. 42, ал. 1 след думите „влязла в сила присъда“ се поставя запетая и се добавя „включително и доведените в изпълнение на разпореждане на прокурор по чл. 340, ал. 5 от Наказателно-процесуалния кодекс“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 30, който става §

31.

Комисията предлага да се създаде § 32:

§ 32. В Закона за митниците (обн., ДВ, бр. 15 от 1998 г., изм., бр. 89 и 153 от 1998 г., бр. 30 и 83 от 1999 г., бр. 63 от 2000 г., бр. 110 от 2001 г., бр. 76 от 2002 г., бр. 37 и 95 от 2003 г., бр. 38 от 2004 г., бр. 45, 86, 91 и 105 от 2005 г., бр. 30 и 105 от 2006 г., бр. 59 и 109 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 12, 32, 42, 44 и 95 от 2009 г., бр. 54, 55, 73 и 94 от 2010

г., бр. 82 от 2011 г., бр. 38 и 54 от 2012 г., бр. 15 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г.) в § 1 от допълнителната разпоредба в т. 31 думите „чл. 194, ал. 2” се заменят с „чл. 194, ал. 3”.

§ 31. В Закона за специалните разузнавателни средства (Обн., ДВ, бр. 95 от 21.10.1997 г., доп., бр. 70 от 6.08.1999 г., в сила от 1.01.2000 г., изм., бр. 49 от 16.06.2000 г., в сила от 16.06.2000 г., бр. 17 от 21.02.2003 г., доп., бр. 86 от 28.10.2005 г., в сила от 29.04.2006 г., изм., бр. 45 от 2.06.2006 г., бр. 82 от 10.10.2006 г., изм. и доп., бр. 109 от 20.12.2007 г., в сила от 1.01.2008 г., бр. 43 от 29.04.2008 г., бр. 109 от 23.12.2008 г., бр. 88 от 6.11.2009 г., бр. 93 от 24.11.2009 г., изм., бр. 103 от 29.12.2009 г., изм. и доп., бр. 32 от 27.04.2010 г., в сила от 28.05.2010 г., бр. 88 от 9.11.2010 г., в сила от 9.11.2010 г., изм., бр. 1 от 4.01.2011 г., в сила от 4.01.2011 г., изм. и доп., бр. 13 от 11.02.2011 г., в сила от 12.08.2011 г., изм., бр. 44 от г., в сила от 1.07.2012 г., доп., бр. 17 от 21.02.2013 г., изм., бр. 52 от 14.06.2013 г., в сила от 14.06.2013 г., изм. и доп., бр. 70 от 9.08.2013 г., в сила от 9.08.2013 г., изм., бр. 111 от 27.12.2013 г., в сила от 31.12.2012 г., изм. и доп., бр. 53 от 27.06.2014 г., изм., бр. 107 от 24.12.2012 г., в сила от 1.01.2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 12 се създава ал. 3:

„(3) Специални разузнавателни средства могат да се използват и спрямо свидетел по наказателно производство, който е дал съгласието си за това, за установяване на престъпна дейност по чл. 3, ал. 1 на други лица.“

2. В чл. 13:

а) създава се нова ал. 3:

„(3) Искането за използване на специални разузнавателни средства спрямо съдия, прокурор или следовател се внася от главния прокурор или оправомощен негов заместник. В досъдебното производство искането се прави по предложение на наблюдаващия прокурор.“

б) досегашната ал. 3 става ал. 4.

в) досегашната ал. 4 става ал. 5 и се изменя така:

„(5) Други органи, освен посочените в ал. 1, 2 и 3, не могат да искат и да използват специални разузнавателни средства.“

3. В чл. 14:

а) в ал. 1 след думите „наблюдаващия прокурор“ се поставя запетая и се добавя „а в случаите на чл. 13, ал. 3 - от главния прокурор или оправомощен негов заместник“.

б) в ал. 2 думите „чл. 12, ал. 2“ се заменят с „чл. 12, ал. 2 или 3“.

4. В чл. 15:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) Ръководителите на органите по чл. 13, ал. 1 или наблюдаващият прокурор предоставят искането до председателите на Софийския градски съд, съответните окръжни или военни съдилища, на специализирания наказателен съд или до оправомощен от тях заместник-председател, които

дават писмено разрешение за използването на специалните разузнавателни средства или отказват използването им, като мотивират акта си.“

б) алинея 3 се изменя така:

„(3) По реда на ал. 1 и 2 разрешение за използване на специални разузнавателни средства дава председателят на Върховния касационен съд или изрично оправомощен от него заместник-председател, когато се иска прилагане на специални разузнавателни средства спрямо съдия, прокурор или следовател.“

5. В чл. 22, ал. 2 думите „чл. 13, ал. 1 или 2“ се заменят с „чл. 13, ал. 1, 2 или 3“.

6. В чл. 26 думите „чл. 13, ал. 1 или 2“ се заменят с „чл. 13, ал. 1, 2 или 3“.

7. В чл. 27, ал. 1 думите „чл. 13, ал. 1 или 2“ се заменят с „чл. 13, ал. 1, 2 или 3“.

8. В чл. 29:

а) в ал. 1 в изречение второ, думите „чл. 13, ал. 1 или 2“ се заменят с „чл. 13, ал. 1, 2 или 3“, а в изречение трето и четвърто думите „чл. 13, ал. 2“ се заменят с „чл. 13, ал. 2 или 3“.

б) в ал. 3, т. 1 думите „чл. 13, ал. 1 или 2“ се заменят с „чл. 13, ал. 1, 2 или 3“.

в) в ал. 3, в т. 2 на края на изречението се добавя „или ал. 3“.

г) в ал. 7 думите „чл. 13, ал. 1 или 2“ се заменят с „чл. 13, ал. 1, 2 или 3“.

д) алинея 8 се изменя така:

„(8) Председателите на окръжните съдилища и председателят на Върховния касационен съд, дали разрешения за използване на специални разузнавателни средства, включват в годишните си доклади данни за броя на дадените разрешения и изготвените вещественни доказателствени средства.“

9. В чл. 31, ал. 5 думите „чл. 12, ал. 2“ се заменят с „чл. 12, ал. 2 или ал. 3“.

Предложение на нар.представители Димитър Делчев, Борис Станимиров и Петър Славов:

В § 31 се правят следните изменения:

1. Точка 2, б. „а“ се изменя така:

„а) създава се нова ал. 3:

(3) Искането за използване на специални разузнавателни средства спрямо съдия, прокурор или следовател се внася от главния прокурор, от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, от министъра на вътрешните работи, или от изрично оправомощени техни заместници. В досъдебното производство искането се прави по предложение на наблюдаващия прокурор.“

2. Точка 4, б. „б“ се изменя така:

„б) По реда на ал. 1 и 2 разрешение за използване на специални разузнавателни средства дава председателят на Върховния касационен съд или изрично оправомощен от него заместник-председател, когато се иска прилагане на специални разузнавателни средства спрямо съдия, прокурор или следовател. Когато искането по предходното изречение е по отношение на съдии или на председателя на Върховния касационен съд, разрешението се дава от председателя на Върховния административен съд или изрично оправомощен негов заместник-председател.“

3. В т. 8, б. „д“ след думите „окръжните съдилища“ се поставя запетая и се добавят думите „на Върховния административен съд“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на нар.представител Атанас Атанасов:

В § 31:

1. Точки 1, 2 и 3 отпадат.
2. В т. 4, чл. 15, буква „б“ се изменя така: след „изрично оправомощен от него заместник-председател“ се поставя точка.
3. Точки 5, 6 и 7, съответно чл. 22, 26 и 27 да отпаднат.
4. В т. 8, в чл. 29, буква „а“, „б“, „в“ и „г“ да отпаднат.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на нар.представители Димитър Лазаров и Данаил Кирилов:

В § 31:

1. В т. 2 се създава нова буква „а“:
 - а) в чл. 13, ал. 1, т. 6 думите „ ал. 3 и 4“ се заменят съответно с „ал. 3, 4 и 5.“

2. В т. 4:

а) в б. „а“ думите „които дават писмено разрешение за използването на специални разузнавателни средства или отказват използването им, като мотивират акта си“ се заменят с „които в срок от 72 часа дават писмено разрешение за използването на специални разузнавателни средства или отказват използването им, като мотивират актовете си.“

б) алинея 2 се изменя така:

„(2) Заявителят е длъжен да предостави на органа по ал. 1 всички материали, на които се основава искането.“

3. В т. 5 в чл. 22, ал. 3:

а) в текста преди т. 1 думите „може да не започне или да бъде прекратено“ се заменят с „не започва или се прекратява“.

б) създават се нови точки 1 и 2:

„1. когато е дадено разрешение за прилагане на специални разузнавателни средства за разкриване на престъпления, извън посочените в чл. 3, ал. 1;

1. при явни фактически грешки в искането на органа по чл. 13 или в разрешението на органа по чл. 15;

в) досегашните т. 1, 2 и 3 стават съответно 3, 4 и 5.“

4. Създава се т. 5а:

В чл. 25:

а) в ал. 1 думата „отразяват“ се заменя с „предоставят“.

б) създава се нова ал. 2:

„(2) по искане на органа по чл. 13 и при наличие на техническа възможност, структурата по чл. 20, ал. 1 предоставя достъп до информацията чрез автоматизирана информационна мрежа.

в) досегашните ал. 2, 3, 4 и 5 стават 3, 4, 5 и 6.“

5. В т. 9 в чл. 31, ал. 3 думите „Информацията по чл. 24 и 25, която не се използва за изготвяне на веществени доказателствени средства“ се заменят с „Информацията по чл. 24, която не се използва за изготвяне на веществени доказателствени средства, и информацията по чл. 25.“

6. Създава се т. 10:

В чл. 34д, ал. 3 и 4 думата „комисията“ се заменя с „Народното събрание.“

7. Създава се т. 11:

В чл. 34е се създава ал. 6:

„(6) При наличие на данни за неправомерно разрешаване прилагането на специални разузнавателни средства от орган по чл. 15, Националното бюро сезира прокуратурата и уведомява Висшия съдебен съвет, ръководителя на съответния висшестоящ съд и министъра на правосъдието.“

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на нар.представител Димитър Лазаров, направено по реда на чл. 80, ал. 4, т. 2 от ПОДНС:

В § 31, в т. 4, в чл. 15, ал. 1 думите „в срок от 72 часа“ да се заменят с „в срок до 72 часа“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 31, който става § 33:

§ 33. В Закона за специалните разузнавателни средства (обн., ДВ, бр. 95 от 1997 г., доп., бр. 70 от 1999 г., изм., бр. 49 от 2000 г., бр. 17 от 2003 г., бр. 86 от 2005 г., бр. 45 и 82 от 2006 г., бр. 109 от 2007 г., бр. 43 и

109 от 2008 г., бр. 88, 93 и 103 от 2009 г., бр. 32 и 88 от 2010 г., бр. 1 и 13 от 2011 г., бр. 44 от 2012 г., бр. 17, 52, 70 и 111 от 2013 г., бр. 53 и 107 от 2014 г. и бр. 14 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 12 се създава ал. 3:

„(3) Специални разузнавателни средства могат да се използват и спрямо свидетел по наказателно производство, който е дал съгласието си за това, за установяване на престъпна дейност на други лица по чл. 108а, чл. 143-143а, чл. 159а-159г, чл. 301-305 и чл. 321 от Наказателния кодекс“.

2. В чл. 13:

а) в ал. 1, т. 6 думите „ал. 3 и 4“ се заменят с „ал. 3, 4 и 5“;

б) създава се нова ал. 3:

„(3) Искането за използване на специални разузнавателни средства спрямо съдия, прокурор или следовател се подава от административния ръководител на Софийската апелативна прокуратура, на военно-апелативната прокуратура, съответно на апелативната специализирана прокуратура или от оправомощен от тях заместник. Искането за използване на специални разузнавателни средства спрямо председател на Софийския апелативен съд, Военно-апелативния съд и апелативния специализиран наказателен съд и негов заместник се подава от заместник на главния прокурор при Върховната касационна прокуратура.“;

в) досегашната ал. 3 става ал. 4.

г) досегашната ал. 4 става ал. 5 и в нея думите „ал. 1 и 2“ се заменят с „ал. 1, 2 и 3“.

3. В чл. 14:

а) в ал. 1 в текста преди т. 1 след думите „наблюдаващия прокурор“ се добавя „съответно от органа по чл. 13, ал. 3“ и се поставя запетая;

б) в ал. 2 думите „чл. 12, ал. 2“ се заменят с „чл. 12, ал. 2 или 3“.

4. Член 15 се изменя така:

„(1) Ръководителите на органите по чл. 13, ал. 1 или наблюдаващият прокурор предоставят искането до председателите на Софийския градски съд, съответните окръжни или военни съдилища, на специализирания наказателен съд или до оправомощен от тях заместник-председател, които в срок до 72 часа дават писмено разрешение за използването на специални разузнавателни средства или отказват използването им, като мотивират актовете си.

(2) Заявителят е длъжен да предостави на органа по ал. 1 всички материали, на които се основава искането.

(3) По реда на ал. 1 и 2 разрешение за използването на специални разузнавателни средства се дава:

1. спрямо съдии, прокурори и следователи – от председателя на Софийския апелативен съд или от изрично оправомощен от него заместник-председател, ако делото е подсъдно на Софийския градски съд; в останалите случаи разрешението се дава от председателя на Военно-апелативния съд или от председателя на апелативния специализиран наказателен съд или от оправомощен техен заместник;

2. спрямо председател на Софийския апелативен съд, Военно-апелативния съд и апелативния специализиран наказателен съд и негов заместник - от заместник-председателя на Върховния касационен съд, ръководещ Наказателната колегия“.

5. В чл. 22:

а) в ал. 2 в текста преди т. 1 думите „чл. 13, ал. 1 или 2“ се заменят с „чл. 13, ал. 1, 2 или 3“.

б) в ал. 3:

аа) в текста преди т. 1 думите „може да не започне или да бъде прекратено“ се заменят с „не започва или се прекратява“;

бб) създават се нови т. 1 и 2:

„1. когато е дадено разрешение за прилагане на специални разузнавателни средства за разкриване на престъпления, извън посочените в чл. 3, ал. 1;

2. при явни фактически грешки в искането на органа по чл. 13 или в разрешението на органа по чл. 15;”

вв) досегашните т. 1, 2 и 3 стават съответно т. 3, 4 и 5.

6. В чл. 23 думите „чл. 13, ал. 1 или 2“ се заменят с „чл. 13, ал. 1, 2 или 3“.

7. В чл. 25:

а) в ал. 1 думата „отразяват“ се заменя с „предоставят“.

б) създава се нова ал. 2:

„(2) По искане на органа по чл. 13 и при наличие на техническа възможност, структурата по чл. 20, ал. 1 предоставя достъп до информацията чрез автоматизирана информационна мрежа.“;

в) досегашните ал. 2 и 3 стават съответно ал. 3 и 4;

г) досегашната ал. 4 става ал. 5 и в нея думите „чл. 13, ал. 1 или 2“ се заменят с „чл. 13, ал. 1, 2 или 3“;

д) досегашната ал. 5 става ал. 6.

8. В чл. 26 думите „чл. 13, ал. 1 или 2“ се заменят с „чл. 13, ал. 1, 2 или 3“.

9. В чл. 27, ал. 1 думите „чл. 13, ал. 1 или 2“ се заменят с „чл. 13, ал. 1, 2 или 3“.

10. В чл. 29:

а) в ал. 1 думите „чл. 13, ал. 1 или 2“ се заменят с „чл. 13, ал. 1, 2 или 3“, а думите „чл. 13, ал. 2“ навсякъде се заменят с „чл. 13, ал. 2 или 3“.

б) в ал. 3:

аа) в т. 1 думите „чл. 13, ал. 1 или 2“ се заменят с „чл. 13, ал. 1, 2 или 3“;

бб) в т. 2 накрая се добавя „или 3“;

в) в ал. 7 думите „чл. 13, ал. 1 или 2“ се заменят с „чл. 13, ал. 1, 2 или 3“.

г) алинея 8 се изменя така:

„(8) Председателите на окръжните и на апелативните съдилища, и председателят на Върховния касационен съд включват в годишните си доклади данни за броя на дадените разрешения и изготвените веществени доказателствени средства.“

11. В чл. 31:

а) в ал. 3 думите „Информацията по чл. 24 и 25, която не се използва за изготвяне на веществени доказателствени средства“ се заменят с „Информацията по чл. 24, която не се използва за изготвяне на веществени доказателствени средства, и информацията по чл. 25“.

б) в ал. 4 и 5 думите „чл. 13, ал. 1 или 2“ се заменят с „чл. 13, ал. 1, 2 или 3“, а думите „чл. 12, ал. 2“ се заменят с „чл. 12, ал. 2 или 3“;

в) в ал. 6 думите „чл. 25, ал. 3 и 4“ се заменят с „чл. 25, ал. 4 и 5“.

12. В чл. 34д, ал. 3 и 4 думата „комисията“ се заменя с „Народното събрание“.

13. В чл. 34е се създава ал. 6:

„(6) При наличие на данни за неправомерно разрешаване прилагането на специални разузнавателни средства от орган по чл. 15, Националното бюро сезира прокуратурата и уведомява Висшия съдебен съвет, ръководителя на съответния висшестоящ съд и министъра на правосъдието.“

Комисията предлага да се създаде § 34:

§ 34. Параграф 6, т. 2 влиза в сила след приемането на закона по чл. 68, ал. 2.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ:**

ДАНАИЛ КИРИЛОВ